

מכתבי קוראים...

ההתאחדות הגבל עסקי?

תשובה קצרה

"כשלוך ידוע מראש"

קראתי וניסיתי להבין את הכותב. הרבה סיבות לא לעניין כדי לנמק הקמת אזורי מסחר על קרקע חקלאית. ציפיתי למהו אחר, משהו שידון באורחות חיינו בגלובליזציה וברפת הגדולה שיש לה בעלים רדומים ופועלים זרים בתנאי מצוקה ובאזורים מרוחקים עמלים למען הבעלים שמאסו במלאכת הכפיים. נכון, גם בארצות מוצאם אין לפועלים אלה תנאים טובים יותר. אבל, האם זה מצדיק אותנו? תמהני. הנעליים שאנחנו נועלים והחולצות שאנחנו לובשים מיוצרים בזול על גבם של חברים של אותם פועלים.

ההגיון הכלכלי של אלה שהיו פעם נושאי הדגל של סוציאליזם ואחוות עמים הוא זה שעומד היום בעקרון הגלובליזציה, במקום להילחם נגדו ולשמר אורחות חיים של הרפת המשפחתית, העבודה העצמית, הנגר, הסנדלר והמכולת השכונתית. השיטה ששבתאי ורבים אחרים לצערי דוגלים בה, זאת הדרך הבטוחה להגדלת הפער החברתי וליבוא זול לא רק של נעליים וחולצות אלא גם של חלב ומוצרים. דוקא רפתות באזור המרכז יעמדו כנגד חגורת הבטון, עיר מדינה מכוערת וללא שטחים פתוחים.

הדיון ששבתאי מוביל אליו אינו דיון של ענף הרפת, אלא דיון על עצם קיומנו כחברה ועל אורחות חיינו. לטעמי, המטרה החברתית קודמת לזאת הכלכלית אשר צריכה לשרת את המטרה החברתית ולא להפך, ועל כן צריך לנהל את המאבק ובוה, לדעתי, נכשלו והדרך לצמצום הענף קרובה היום יותר מתמיד.

עופר קרול

זה זמן זאנו שומעים הערות ורמוזים בנוגע לחוק ההגבלי העסקיים והשפעת הפעלתו על עצם היות ההתאחדות אירגון יציג ומקצועי של רפתני ישראל, ככל שאלה רוצים בכך. עצם הנושא עלה, אם זכרוני הקודח אינו מהתל בי, בקשר לרעיונות של איחוד המוסדות והאירגונים העוסקים בענף הבקר לחלב, דהיינו ההתאחדות, אגודות הזרעה "און" ו"השרות", "החקלאית".

בשלב זה, הניגודים כביכול נוצרו דוקא אחרי איחוד שתי האגודות להזרעה הוותיקות שלנו, אשר בזמנו לפני למעלה מ-50 שנה נולדו מריכוז ואיחוד אגודות הזרעה רבות, לרב קטנות ומקומיות ועד אזוריות. בעצם האיחודים הללו היה יתרון עצום לגודל ולייעול שבעקבותיו.

חשוב לזכור, שההתאחדות נוסדה לפני 75 שנה בידי מגדלי בקר עבריים מתישבים, ביוזמתם ומרצונם וגם במימונם העיקרי. במשך שנים ארוכות עמלו חברים להגיע לידי קביעת הגזע המתאים לתנאי ארץ-ישראל, בתחילה תוך שימוש ושיפור תנאיהם של הגזע המקומי וגזעים סוריים ולבנוניים וגם יבוא של פרים ופרות הולנדיים, חלקם להכלאות דחיקה וחלקם לגידול הגזע השחור-לבן על טהרתו, בעיקר באזורי ההר שם תנאי האקלים יותר נוחים לבקר אירופי.

נכון, היו נסיונות של גזעי בקר נוספים מאירופה, מלבד ההולנדי והפריזי גם שווייצי חום, ג'רזי וגרנוזי, קצת איירשייר וגם קרי, ומה לא?! גם היה נסיון של שימוש בפדים מעורבים, לא מעט בעקבות פרסום תורת ליסנקו (סוף שנות ה-40 בברה"מ) כי זאת התאימה לאידיאולוגיה השמאלית קיצונית. במשקים מסויימים; המגמה הזאת אף פעם לא הגיעה לשימוש רחב בידי רפתני ישראל. מה גם, וזה המפנה הקובע בטיפוח שלנו, החל מאמצע שנות ה-40 התחיל היבוא הגדול של בקר שחור-לבן מקנדה וארה"ב לא רק כ-12,000 מבכירות ועגלות, אלא פרים רבים מגזע הידוע היה בתור הולשטיין-פריזי (תוצאה של איחוד שני ספרי

הללו, משלמת דמי-חברות ומשתתפת במימון פעולותיהם המקצועיות החיוניות גם לנו. הטיפוח הוא הכלי העיקרי להבטחת פוטנציאל-ייצור גדל והולך של עדרינו, שהוא למעשה מהווה את כח-המונע של ייצור חלב יעיל וכדאי. מה שנותר זה מתן הדלק הנכון בכמות ובאיכות כדי להריץ את המנוע בטורים גבוהים, בשביל זה יש הזנה נכונה וממשק מתקדם וכן הלאה.

בישראל רק גזע אחד של בקר-חלב – הולשטיין ישראלי, שחור-לבן – לא מצאנו עדיין תחליף מוצלח יותר לגזע זה, בתנאים של ישראל. אגב כך נזכיר שברוב המדינות בהן מטפחים גם גזעים נוספים, בשנים אחרונות גם שם גדל מאוד חלקו של ההולשטיין על חשבון הקטנת חלקם של גזעים אחרים, כמו למשל ארה"ב, סקנדינביה, ואפילו שוויץ ואוסטריה. עובדה היא, שבכל ארץ יש רק התאחדות+ספר-עדר אחד לגזע, והיא חברה באירגונים הבינלאומיים. אותן התאחדויות לאומיות אוספות את נתוני ביקורת-החלב, מעבדות ומנתחות את התוצאות ועורכות את מבחני הפרים, כל אחת בארצה. אותם מבחנים שהם לחם חוקו של כל מטפח ובלעדיהם אין טיפוח מתקדם, בהפקת מבחנים אלה מושקע עמל רב ואמצעים חומריים, אירגוניים ואנושיים רחבי הקף – כל זה מתרגם לסכומי כסף נכבדים, שיש לראותם כמו **השקעה בהגדלת פוטנציאל-הייצור העתידי**, תנאי עיקרי וראשון לגידול בקר לחלב יעיל ורווחי.

כל מי שחפץ ליהנות מפרות הטיפוח, מוזמן להשתתף בחגיגת ההצלחה, המתוכננת והמתקדמת עם הזמן – כמובן, צריך גם להשתתף בנטל הכספי המתחייב מעצם ההנאה החומרית מניצול השגי הטיפוח. אין כאן שאלה של הגבל עסקי במובנו המקובל בחוגי תעשייה ומסחר. לכן גם חוק כזה לא יכול לחול על נושא כמו אירגון מגדלים/מטפחים, ביקורת-חלב, ספר-עדר.

אנחנו, המ"ב וחבריה כבר הקמנו את כל אלה וככל שיש יותר חברים ויותר פרות, אותן

העדר של בקר שחור-לבן, הולשטיין ופריזי שניהם מוצאם באירופה שהובאו לאמריקה בסוף המאה ה-19).

הודות להפעלה ושכלול ההזרעה המלאכותית באותה תקופה, טיפוח בקר-החלב בישראל התחיל להתמקד בגזע הולשטיין ותוך כמה עשרות שנים הביאו הכלאות הדחיקה באמצעות פרי הולשטיין מיובאים, ואחר כך תוך שימוש בזרמה קפואה מיובאת ליצירת גזע בקר החלב שלנו – **הולשטיין ישראלי** – בעל פוטנציאל-ייצור מן הגבוהים בעולם.

כל אותן שנים הובילה המ"ב – ראשי תיבות של **התאחדות מגדלי-בקר בישראל אגודה חקלאית שיתופית מרכזית בע"מ** – את פעילות הענף בכל השטחים: אירגוני וכלכלי במסגרת המדיניות החקלאית של ממשלות ישראל לדורותיהן; מקצועי וממשקי בשני מגזרי ההתישבות; והעיקר, ספר-העדר של הגזע הולשטיין ישראלי השואב נתוניו החיוניים ממערכת ביקורת החלב המפותחת שלנו.

במרוצת השנים ובד בבד עם התקדמותנו בשטח המקצועי/ממשקי והטיפוח המכוון, **ההתאחדות התקבלה כחברה מלאה באירגונים בינלאומיים** שונים בהם התארגנו מוסדות ואירגוני מגדלים/מטפחים של הגזע בכל העולם: ב-1970 התקבלנו לאירגון I.C.A.R. (International Committee for Animal Recording) המאגד ארצות עם ספרי-העדר ועם ביקורת-החלב שלהן, ומאז שאירגון זה הקים את Interbull בתור מרכז בינלאומי למבחני הפרים והמרת נתונייהם לצורך השוואה למען קידום הטיפוח בעולם, ההתאחדות שלנו חברה באירגון ומשתתפת פעילה בפעילותו; בשנת 1985 הצטרפנו כחברים מלאים ל-EHFC (European Holstein-Friesian Confederation) אירגון הגג של מטפחי הגזע הולשטיין באירופה ועל יד, ובתוך זה אנחנו גם חברים ב-WHFF, הפדרציה העולמית של הגזע.

אין ארוחות חינם – כלומר, ההתאחדות למען חבריה ובמימונם היא חברה באירגונים

להסתדר לבד ולחסוך בהוצאות, לא יכריחו אותו לנהוג בניגוד לרצונו. ועדיין, אין ארוחות חינם.

יסלחוניא החברים הקוראים על ההקף וההרחבה בהבט המשפטי וחוקי של קיום גוף מרכזי אחד לענף מרכזי במשק החקלאי בישראל. איכשהו הדבר רבץ לי על הנשמה, אפילו לא ביקשתי אישור והסכמה מן האחראיים לענף לפרסם כאן דעתי האישית.
מדרכי מלען

עלויות תתחלקנה על יותר שותפים לעלות ולהנאה מן ההשגים, משמע תלך ותקטן תרומתו הכספית היחסית של היחיד המשתתף. אין פה שום הגבל עיסקי, כי אף אחד לא חייב להיות חבר באירגון אלא מרצונו הוא. והיה מישהו לא חפץ בחברות שלמה, אלא רק בקבלת שירותים מסויימים – ירכוש רק את אלה החשובים לו במשקו. אפילו למקרה הקיצוני של אירצון לקבל שירות כלשהו בתשלום, יש פתרון: מי שמעוניין וסבור שיכול

“משק הבקר והחלב”

הגיעה העת לחדש את דמי החתימה עבור קבלת החברות של “משק הבקר והחלב” כולל חוברת אחת של “חקר ומעש”, חוברות הסיכומים בעברית ולועזית, וכל חומר מודפס נוסף כפי שיוחלט מדי פעם – לשנת 2002. סוכם, שדמי המנוי השנתיים לא יועלו וישארו כמו בשנה שעברה, 117 ש”ח (כולל מע”מ). עם זאת, נמשיך בשיפורים גראפיים, תמונות צבע, ועוד. אם ברצונכם לשנות את מספר העותקים, עליהם הייתם חתומים בשנה שחלפה, יש להודיע על כך למשרדי המ”ב בהקדם. היה ולא נתקבלה הודעה על שינוי, נראה זאת כאישור למספר עותקים כמו בשנה שעברה.

אנא, דאגו לתשלום דמי המנוי עד סוף חודש ינואר, על מנת להבטיח הופעתו הסדירה של “משק הבקר והחלב” ומשלוח החוברות למנויים במועד.
המערכת

כריכת חוברות “משק הבקר והחלב”

כמו בשנה שעברה, אנו מתכוונים להוציא בכרך אחד את חוברות “משק הבקר והחלב” של שנה שלמה, מס’ 290 – 295 וחוברת “חקר ומעש” מס’ 23. החברים המעוניינים בכריכת חוברותיהם מתבקשים לשלחן אלינו בהקדם האפשרי, על מנת שנוכל לרכז מספר גדול יותר של כריכות ובזה להוזיל עלותן. כמו בשנה שעברה (2000), גם להבא נפרסם את הדו”ח השנתי של המ”ב וספר העדר בצורת ספרון בעל כריכה משלו, כך שלא נוכל לכרוך אותו יחד עם חוברות “משק הבקר”. לכן, מיד עם גמר שנת 2001 היה כבר מוכנים לקבל את חוברות “משק הבקר”, כולל “חקר ומעש” לשם כריכתן.
המערכת

